

גָּל יְהוּ נֹרֶת לְעִירֵנוּ בַּפְּרִשְׁתַּת הַשְׁבּוּעַ
עֲרוֹכִים בַּיּוֹם נָחָמָה לִיבּוּבִין שְׂנִיק אַרְבָּע עֶשֶׂת
יוֹ"ל ע"י מִוסֵּד תּוֹרָה וְחַשְׁכָּלה לְמַכְוְגָרִים וְלְבוּנָר
הַסְּתָדָרוֹת נְסִי מְזֻרָּחִי בָּאַמְרִיקָה

כ"ט

ויצא (תשתי"ר)

א. שאלות כלליות

1. היכן מצינו בדברי לבן רמז לכך שהיתה כוונתו מלכתחילה לזרות את יעקב?

2. חשו כ"ט כי: ויעבד יעקב בරחל שבע שנים

ויהיו בעיניו כימים אחדים.

לכן ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות.

למסופר בל"א ל"ח: זה אשריך שבת אבכי עמק רחליך ועוזיך לא שכלו ואלי,
זאנך לא אכלתי.

ל"ט: טרפה לא הבאת אליך אבכי אהוננה מידי תבקשנה
גנבתני יום וגנבתני לילה.

מ: היחתי ביום אכלני הרבה וקרוח בלילה
ותצד שנתני מעיני.

מדוע לא הובאו פרטיו עובdotו, מסירתו ונאמנותו וסבירו בפרקנו –
במקומות ספור המעתה – אלא באור במאוחר, רק אחרי עז יעקב את לבן?

+ב. שאלות מבנה וסבירותן:

א1. שם לב למבנה השיחה ולמסגרתה

ד. ויאמר להם יעקב: אחוי, מיין אתה?
ויאמרו: מהרן אנטכו.

ה. ויאמר להם: הידעתם את לבן בן נחורה?
ויאמרו: ידענו.

ו. ויאמר להם: השלום לו?
ויאמרו: שלום – והנה רחל בתו באה עם הצאן.

הסביר למת נאמר בדבריו שלש פעמים "לهم" ולא נאמר בדברם אליו:
"ויאמרו לו?"

(לפסקוק ר' ע' אבות דר' נתן פ"א): ויאמר להם: השלום לו? ויאמרו:
שלום – ואם לשיחה אתה מבקש, "הנה רחל בתו באה עם
הצאן".

בראשית רבבה ט: ויאמרו שלום – ואם טפוטין אתה רוצה
"רנה רחל בתו באה עם הצאן" – שחדbor מזו בנשים).

ז. ויהיה כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחוי אמו.

ויגש יעקב וידל את האבן מעל פי הבادر וישק את צאן לבן אחוי אמו.

הסביר, מהי סבת החזרה המשולשת זו על המלים "אחוי אמו"?

xx3. השווה:

ט"ז וללבן שתי בנות
שם הגדולה לאה
ושם הקטנה רחל

ו"ה אעבדך ש سنנים רחל בתך הקטנה

כ"ו לא יעשה כן במקומנו לחתת הצעירה לסתכי הככירה.

הסביר מהי סבת השינוי הזה בכינוי הבנות, תחילת קריין חסונן

"גדולה" ו"קטנה", ולבן קראן "צעירה" ו"ביבייחען"

ג. א. ויאשא יעקב רגליו. מדרש אגדו: "ויאשא יעקב רגליו" – לעולם רגליו של אגדת גנאיין, אמרו

ויעקב נטה את רגליו אל מולד טבונת כל מד השמה, שהיה

לווי מטה שאמר לד הקב"ה: "זונת אבכי עמק ושרתרין בכל

אשר תלך" (כ"ה ט"ו).

- 2 -

סדרש א/or האפללה כתוב י"ד, (מתוך חוויה שלמה להרב כ"ר ב' בפואוד):
"וישא יעקב רגליו" – דרך בני אדם שישאים רגלייהם וזה
 נושא רגליו. מתוך הדבקתו במקום ההוא לא רצה לסור ממנה
 אלא בסורה גדוול ונשיאות רגליו.

בשתי ראיות שוגות רואים מדleshim אלה את השפעת התגלות ה', החלום
 על יעקב. הסבר, מהי השפעת החלום ההוא עליון לפה דעת כל אחד טן
 המדרשים וายוז תפיטה דראית לך במתאימה ביותך?

וע" רש"י א: משנתבטר בסורה טובה טהובת בשמייה,
נשא יעקב רגליו ונעטה קל לכת, כך ספורס בבראשית
 הרבה.

xxd. א' וישא יעקב רגליו.

השויה בין דברי הדרשן לדברי הפלתן:

כתב יד ילקוט תימני (כרת תורה שלמה כ"ט ב'):
"וישא יעקב רגליו" – בזמנם שהנפש נושאת הגוף
 וכוחות – סימן ברכה. ובזמן שהגוף וכחותיו
 נושאין לנפש – איןנו סימן ברכה.

(וע" גליון תלמודות תש"ג א דברי המדרש!)

ספרוננו ד"ה וישא יעקב רגליו:

הנה כתילך אדם מעדתו אל מקום מכוון מאתו,
 וצדקה עליו שהוא בושא את רגליו, אבל כאשר יסע
 מאיזה מקום, מבלי אין שם מנוח לכף רגלו, יצדק
 עליו שרഗליו נושאות אותו – (ישעיה כ"ג ו-ז')
 "עברו תרשישה, הילילו יושבי אי. הזאת לכם עליזה
 מימי קדם קדמה, יובילוה רגליה מרחוק לגור?"
 (נאמר על צור בחרבנה).

מה ההבדל בין הדרשן לבין הפלתן בהסבירת הבstoi "וישא יעקב
 את רגליו"?

ה. ב' וירא והנה באך בשדה.

רמב"ן, והנה שם שלשה עדרי צאן רובצים עלייה. יאריך המתוויס בספר הרזה
 לחורייננו, כי קוו ה', יחליפו כח ויריאתו תחת עוז, כי הנה יעקב
 אבינו בא מן הדרך והוא עיף ויגל לבדו את האבן אשר היו צרייכים
 אליה כל הרועים, ושלשה עדרי צאן אשר להם רועים רבים ושותרים,
 כלם רובצים עלייה, איןם יכולים להניעו כלל.

1. מה הקשי בפרקנו שאותו רצה הרמב"ן לישב?

2. השווה לדבריו כאן את דבריו

בראשית כ"ו כ' ד"ה ויקרא שם הבהיר עס

" ל"ז ט"ז " וימצאהו איש

" מ"ז י"ד " וילקט יוסף.

מהו הקשי המשותף שרואה הרמב"ן בכל המקומות האלה
 ומהי דרכו בישוב קשיים ממין זה?

ג. זה הן עוד היום גדן.

ספרוננו: הצדיק ימא את העול גם כן אל الآחרים, כאמור
 "תרועבת צדיקים איש עול".

1. הסבר מהו הקשי בפסוק שרצה ספרוננו לישב?

2. היכן מצינו בתורה תרופה/דומה לזה של

"מאיימת העול גם כן אל الآחרים"?

השאלות המסומנות × קשות והמוסכנות × קשות ביותר, יתרור כ"א לפי דרבנן.
 שאלות וגוף תשובה נא לשוחח לנחמה ליבובי, קריית משה ירושלים.